

C179 – WON11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

2 april 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over vrouwen en vrede

1

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over vrouwen en vrede

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 8 maart was het internationale vrouwendag. De week voordien keurde de federale overheid het Belgisch Nationaal Actieplan voor de implementatie van de VN-Veiligheidsraadresolutie 1325 goed. Het lijkt een banaal nummer, maar het is een belangrijke resolutie waarin vrouwen en vrede centraal staan.

In het actieplan staan de engagementen van de Belgische overheid om resolutie 1325 over vrouwen en vrede in de wereld concreet te maken vanuit België. Bedoeling is de rol van vrouwen en meisjes in conflicten en voor vrede te erkennen en te stimuleren en aandacht te vragen voor de specifieke situatie van vrouwen en meisjes in conflicten bijvoorbeeld bij vredesonderhandelingen, tijdens onze missies in het buitenland enzovoort.

Toen ik het document las, viel me op dat er op geen enkele plaats wordt verwezen naar de gemeenschappen of gewesten. Nochtans liggen er ook kansen bij de Vlaamse bevoegdheden.

Op 5 oktober 2004 keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed met betrekking tot de implementatie van deze resolutie 1325 binnen onze Vlaamse regelgeving. Het Vlaams Vredesinstituut werd gevraagd om een advies te formuleren. Dat gebeurde op 26 juni 2006. Daarin staan een aantal mogelijke relevante Vlaamse bevoegdheden waarbij wij zouden kunnen ingaan op de vragen die in de resolutie werden geformuleerd, voornamelijk op het vlak van het buitenlands beleid. Zo zijn de Vlaamse vertegenwoordigers nagenoeg allemaal mannen. Verder zijn er de stagiaires die we vanuit buitenlandse handel naar internationale instellingen sturen, en de vertegenwoordigers in het buitenland via het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking of VAIS. Wat het buitenlands beleid en het ondersteunen van vrouwenorganisaties betreft, kan Vlaanderen ook een stem hebben bij de standpuntbepaling van België op Europees en internationaal niveau. De Vlaamse overheid kan ook aandacht vragen voor de genderproblematiek wanneer het gaat over conflictpreventie of vredesopbouw.

Verder adviseerde het Vlaams Vredesinstituut om te bekijken waar er kansen liggen op het vlak van onze

onderwijsbevoegdheden. Het doel is te sensibiliseren en te informeren over de rol van vrouwen en meisjes in conflicten. Heel concreet werd verwezen naar educatiepakketten die mogelijk zijn binnen ontwikkelingseducatie, projecten waar steun wordt geboden aan vrouwen-netwerken, multilaterale organisaties, onderzoek naar de gevolgen van gewapende conflicten voor vrouwen en meisjes. Onze Vlaamse universiteiten beschikken over enige expertise inzake vredesonderzoek. Wat noodhulp en humanitaire crisissen betreft, kunnen we specifieke aandacht vragen voor de behoeften van jonge meisjes en vrouwen. Dit stond allemaal in het advies van het Vlaams Vredesinstituut aan het Vlaams Parlement. Sindsdien is er volgens mij geen initiatief meer geweest in het parlement. Ik wil de internationale vrouwendag en het Belgische actieplan dan ook aangrijpen om te polsen naar enig nieuws ter zake.

Mevrouw de minister, welke initiatieven neemt u om de resolutie 1325 in het Vlaamse beleid te vertalen? Hebt u plannen voor een Vlaams actieplan voor de implementatie van VN-resolutie 1325, naar analogie van het Belgische actieplan?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Als minister van Gelijke Kansen ben ik bevoegd voor de coördinatie van het gelijkekansenbeleid op Vlaams niveau. Daarvoor hebben we aan het begin van deze legislatuur een nieuwe methode ontwikkeld, met name de open coördinatiemethode of OCM. Die methode hebben we overgenomen van Europa. De OCM is verankerd in het Gelijkekansendecreet.

De essentie van de OCM is dat we de verantwoordelijkheid bij de bevoegde minister leggen. Die afspraken worden gezamenlijk gemaakt en er worden gezamenlijke doelstellingen vooropgesteld. Elke verantwoordelijke minister is verantwoordelijk voor de realisatie van die doelstellingen. Hij of zij zal autonoom bepalen hoe dat in zijn werk gaat.

Ten derde vindt op regelmatige basis een monitoring en een evaluatie plaats, zodat de verschillende partners van elkaar kunnen leren en elkaar stimuleren. Het is een wederzijds proces.

Bij het opstellen van de OCM-actieplannen voor het werkingsjaar 2008-2009 heeft mijn administratie bij de beleidsdomeinen Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking gewezen op opportuniteiten voor het opstellen van actieplannen ter implementatie van resolutie 1325. Er werd echter vanuit die beleidsdomeinen

geopteerd om de klemtoon elders te leggen in de OCM-actieplannen. Wel wordt gender in de strategienota's met partnerlanden zoals Zuid-Afrika, Mozambique en Malawi, als specifiek thema opgenomen.

Het is niet zo dat de resolutie 1325 een bijzondere plaats heeft gekregen in de OCM-actieplannen. Het valt aan te bevelen om dat in de toekomst toch te doen en daar zal ik in ieder geval bij de bevoegde minister op aandringen. Als u heel specifieke vragen hebt over het actieplan 2008-2009, kunt u zich best tot minister-president Peeters wenden.

U verwees naar Onderwijs. Ik vind dat een zeer goede suggestie. Dat hebben we nu niet bekeken omdat we te strikt naar buitenlands beleid hebben gekeken. Bij mijn weten – ik ken de OCM-actieplannen niet van buiten, alleen de grote lijnen – is in Onderwijs geen specifieke actie opgericht voor de implementatie van de resolutie 1325. Ook daar zal ik aandringen bij de minister en de administratie – op het einde van de legislatuur doe je dat best ook via de administratie – om dat op te pikken.

Ik kom meteen bij de uitdaging die ik meeneem naar aanleiding van uw vraag, namelijk het volgende regeerakkoord. Het Gelijkheidsdecreet schrijft voor dat de Vlaamse Regering binnen 9 maanden na haar aantreden nieuwe strategische en operationele doelstellingen moet vastleggen met betrekking tot onder meer het implementeren van een genderperspectief in elk beleidsdomein. De ambtelijke beleidsdomeinoverschrijdende commissie Gelijke Kansen werkt momenteel aan een suggestienota die in november 2009 aan de nieuwe Vlaamse Regering zal worden overgemaakt. Ik zal er bij mijn administratie, die deze ambtelijke commissie voorziet, op aandringen om te bepleiten dat de implementatie van resolutie 1325 deel zal uitmaken van de doelstellingen die op het vlak van buitenlands beleid en de Vlaamse internationale samenwerking zullen worden geformuleerd. Ik neem mee dat u vragende partij bent om dat ook voor onderwijs en innovatie te doen. In eerste instantie gaat het over internationaal beleid en het deel waar Vlaanderen voor bevoegd is. Voor die twee andere beleidsdomeinen valt het zeker mee te nemen.

Voor de volledigheid wil ik opmerken dat de implementatie van de VN-resolutie 1325 vooral op het federale niveau ligt. Ik denk bijvoorbeeld aan het opleiden van militairen die deelnemen aan vredesoperaties, het uitvoeren van VN-programma's voor ontwapening, demobilisatie en re-integratie, het onderhandelen van vredesakkoorden, de asielpprocedure, de berechting van oorlogsmisdaden. Dat zijn de 'key issues' van de resoluties en het zijn federale materies. Dat wil niet zeggen dat Vlaanderen zich onbetuigd moet laten. Zo zou de Vlaamse overheid kunnen streven naar een hogere vrouwelijke vertegenwoordiging in de Vlaamse diplomatie. Dat is een pijnpunt. Ze kan vrouwenorganisaties

of projecten ondersteunen die bijdragen tot duurzame vrede, ze kan pleiten voor een grotere aandacht voor de genderproblematiek bij internationale vergaderingen, ze kan de nadruk leggen op het belang van participatie van vrouwen in bilaterale contacten met conflictgebieden of postconflictgebieden.

Een voorbeeld van hoe de Vlaamse overheid zich kan inzetten voor deze thematiek is de steun die we hebben geschonken aan de actie Music for Life. In 2008 werd 300.000 euro geschonken aan de actie die dit jaar moeders op de vlucht als thema had. Het project richtte zich op de miljoenen vluchtelingen, specifiek op vrouwen. Vorig jaar heeft minister Crevits de Vlaamse Regering aangemaand om geld vrij te maken voor Music for Life. Ik heb dat dit jaar gedaan omdat het zo een bijzonder genderperspectief in zich had. Ik wil mee aan de kar trekken en ik zie het belang er ook van in. Het is zinvol om dat structureler in te bedden.

Zoals u weet is dat een moeizaam proces. Meer vrouwen in hoge functies en in de diplomatie brengen, is cruciaal. Als je dergelijke structurele ingrepen kan doen, gaan de dingen gemakkelijker en sneller. Het is niet altijd gemakkelijk om dat in de Vlaamse Regering gerealiseerd te krijgen.

Het lijkt mij dus wel aangewezen dat er een Vlaams actieplan voor de implementatie van VN-resolutie 1325 komt. De meeste potentiële Vlaamse initiatieven behoren echter tot de bevoegdheden Buitenlands Beleid of Internationale Samenwerking. Daarom lijkt het logisch dat de toekomstige minister of ministers die deze bevoegdheden in hun portefeuille hebben, daarin een trekkersrol opnemen. Dan is de cirkel rond. Ik zal ervoor zorgen dat dat wordt meegenomen in de volgende actieplannen in het kader van de OCM. Wie weet is het een vermelding waard in het regeerakkoord.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, zeker wat betreft het laatste punt, namelijk dat u het initiatief wilt nemen zodat er een Vlaams actieplan komt. Ik volg u dat de meeste bevoegdheden om de resolutie te vertalen op federaal vlak liggen, maar we moeten sowieso ons huiswerk maken en bekijken waar het kan.

We hebben een aantal suggesties gekregen maar er kan nog creatiever worden gedacht. Daarom wil ik u en uw diensten aansporen om niet alleen te focussen op Buitenlands Beleid, Ontwikkelingssamenwerking en Internationaal Ondernemen. Zelf volg ik Ontwikkelingssamenwerking. Wij vinden het niet zo positief dat onze Vlaamse Regering in de loop der jaren een ontwikkelingsbeleid heeft ontwikkeld waarbij we enerzijds een minister van Ontwikkelingssamenwerking hebben en

anderzijds ook de andere ministers binnen hun eigen beleidsdomein een stukje aan ontwikkelingssamenwerking kunnen doen.

De kritiek vanuit de hoek van de ontwikkelingssamenwerking luidt dat dit de coherentie niet echt stimuleert. Ik zou de minister en haar opvolger bijgevolg willen oproepen om hier vanuit de genderbepaaldheid, die effectief een transversaal thema in het kaderdecreet ontwikkelingssamenwerking is, wat achter te zitten. De minister zou de andere ministers die zich geroepen voelen iets in het Zuiden op te zetten, moeten vragen specifieke aandacht te schenken aan de vredesproblematiek van jonge meisjes en vrouwen die zich al dan niet in een conflictsituatie bevinden. Ik denk hierbij onder meer aan de minister van Onderwijs. Minister Vandenbroucke is een sterke voorstander van de subsidiëring van projecten van UNICEF. Dergelijke initiatieven bieden de minister van Gelijke Kansen de mogelijkheid de andere ministers te vragen hier specifiek aandacht aan te besteden. De minister heeft trouwens zelf een goed voorbeeld gegeven. Music For Life staat niet echt in een beleidsplan. Toch bieden dergelijke initiatieven mogelijkheden.

Tot slot wil ik nog even naar de Belgische diplomatie verwijzen. Slechts 30 percent van de Belgische diplomaten zijn vrouwen. Binnen de Vlaamse diplomatie, die natuurlijk beperkt van omvang is, is het resultaat nul.

Ik onderschrijf de stelling van de minister dat dit niet gemakkelijk is. Ik vind het echter vreemd dat het Belgisch actieplan geen enkele verwijzing naar de gemeenschappen en de gewesten bevat. Een resolutie is maar een resolutie. Het is geen verdrag dat moet worden geratificeerd. Wat verdragen betreft, gaat het om een beperkte gemengde bevoegdheid. Er is echter steeds overleg tussen de verschillende betrokken regeringen. Dat is nu niet gebeurd. Dit overleg is niet verplicht. Ik vind het enkel vreemd dat het niet heeft plaatsgevonden. Het zou misschien niet slecht zijn de verantwoordelijke Belgische diensten een signaal te sturen. Dit moet niet enkel binnen de federale overheid worden gestimuleerd. Indien initiatieven worden genomen, moeten die ook op elkaar worden afgestemd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
